

[Arbejdsministeren.]

terne skal i henhold til dette princip betjene arbejdssøgende af enhver art og arbejdsgivere af enhver art. Også rent teknisk ville det medføre vanskeligheder, såfremt AF-kontorerne skulle indlade sig på fortolkninger af indholdet af bestående overenskomster.

For at AF-kontorerne kan medvirke til et gunstigt resultat af en arbejdsanvisning, er det på den anden side af betydning, at der gives arbejdsformidlingen så fyldestgørende oplysninger som muligt fra såvel lønmodtager- som arbejdsgiverside. Det ville derfor af hensyn hertil være ønskeligt, om arbejdsgiverne ved fremsættelse af arbejdstilbud altid gav AF-kontorerne oplysning om lønnens størrelse. Herved ville de enkelte arbejdssøgende, når flere stillingstilbud blev dem forelagt, bedre selv kunne foretage en vurdering af arbejdet.

Af *Henning Jensen* (S) til indenrigsministeren (22. juli 1974):

„Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at indskrænkning af personale på danske sygehuse i forbindelse med afvikling af ferie ikke medfører, at svage og alvorligt syge mennesker hjemsendes?“

(Spm. nr. 332).

Begrundelse.

I de senere år har de fleste af landets sygehuse måttet sende patienter hjem i forbindelse med afvikling af ferie m. v. Grunden, som er almindelig kendt, er generel mangel på personale i ferietiden. Dette bidrager til at skabe utryghed omkring sygehusvæsenet. Det er derfor en almindelig opfattelse i befolkningen, at ministeren må sikre, at det fornødne personale er til rådighed på sygehuse hele året og dermed skabe grundlag for, at en sygebehandling ikke bliver afbrudt med de uheldige følger, som flere af dagbladene i den senere tid har omtalt.

Indenrigsminister *Jacob Sørensen*s svar (26. juli 1974):

Som følge af personalemangel har en del sygehuse i de senere år anvendt den praksis, at visse afdelinger eller afsnit lukkes i ferietiden, enten således at der kun modtages akut syge patienter, eller således at også

akut syge patienter visiteres til andre sygehuse.

Ifølge sygehusloven er det amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner, der skal drive sygehusvæsenet, og det er således det enkelte amtsråd, der har ansvaret for, at sygehusvæsenet trods nødvendigheden af de nævnte ferieforanstaltninger fungerer på en tilfredsstillende måde. Herudover er det som i andre tilfælde den enkelte overlæge, der inden for de aktivitetsrammer, som amtsrådet har lagt, må skønne over, hvilke patienter der skal modtages på sygehuset, og hvornår de kan udskrives.

Jeg er enig i, at de indskrænkninger i sygehusdriften, som kan være nødvendige, fordi der ikke kan skaffes personale i ferietiden, nødig skulle have til følge, at patienter med et akut behov for behandling og pleje må afvises eller på uforvarlig vis må udskrives i utide, og det er da også mit indtryk, at man ude omkring på vore sygehuse gør sit bedste for at undgå, at noget sådant finder sted. På den anden side er jeg også opmærksom på, at disse indskrænkninger kan have uheldige følger, fordi de kan bidrage til at forlænge sygehusenes ventelister eller medføre, at patienter må udskrives til en pleje i hjemmet, der almindeigvis ikke vil være så kvalificeret som den professionelle sygepleje, der gives på hospitalerne. Fra de centrale sundhedsmyndigheders side søger man da også på forskellig vis at modvirke de tendenser, der har ført til, at der er personalemangel inden for visse personalegrupper. Det kan således anføres, at man for nylig har gennemført en forbedring af sygehjælperuddannelsen, og at man i arbejdet med en ny sygeplejerskeuddannelse sigter mod at give denne uddannelse et indhold, der skulle bidrage til at formindske afgang fra faget. Endvidere kan det nævnes, at man inden for hele sygehusvæsenet i disse år sigter mod i højere grad at lægge vægten på ambulant behandling, og også denne tendens skulle skabe et bedre grundlag for at lette presset på sygehusenes egentlige plejepersonale.

Af *Dohrmann* (FP) til ministeren for Grønland (22. juli 1974):

„Hvilken fremgangsmåde påtænker ministeren at anvende for at få sat en effektiv